

περιουσίαν του πρὸς κατασκευὴν τοῦ μηχανήματος, καὶ ἐξερέθη τῶν ἄλλων αὐτοῦ πόρων, διότι ἀδιακώπως παρέλειπε τὰς παραδόσεις τῶν μαθημάτων του, περιήλθεν εἰς ἐσχάτην ἔνδειαν, κατεβλήθη ὑπὸ τῆς ἀποτυχίας του, καὶ κατελήφθη ὑπὸ τοῦ χειρίστου ὅσων δύνανται νὰ ἐπέλθωσιν εἰς τὸν ἄνθρωπον, τῆς ἀπελπισίας. Ἐν τῇ ἡρέμῳ ἀπελπισίᾳ του παραδίδοτο ἐνίστε εἰς τὴν ζυθοποσίαν καὶ κατήντησε πρόσωπον κωμικόν, γνωστὸν εἰς πᾶσαν τὴν πόλιν, τὸ ὁποῖον ἡ ἀξιεπαινος νεολαία τῶν τριῶδων μετὰ σκωπτικῆς χαρᾶς ἐκάλει διαβαῖνον «γραφιδοκάτοχον, ῥυγχογραφιδοκάτοχον».

Ἐκ τῶν γραφιδοκατόχων ὅμως τοῦ Βουργερ καὶ τῶν γραφιδοτόμων αὐτοῦ μηχανῶν βιομηχανοὶ Ἄγγλοι ἠγόρασαν δείγματα τινα, ἀναγνωρίσαντες καλῶς τὴν ἀξίαν τῆς ἐφευρέσεως, καὶ μετήνεγκον εἰς Ἄγγλιαν, ἔνθα ἤρχισαν νὰ κατασκευάζωσι τὰ αὐτὰ ἀντικείμενα ἐν ἐργοστασίοις, πρὸς δὲ τούτοις καὶ μεταλλίνοις γραφίδας κατὰ μεγάλα ποσά· ἡ δὲ βιομηχανικὴ αὐτῇ ἐπιχείρησις προῶδευε καὶ ταχέως ἤνθησεν. Ἄγγλικοὶ κονδυλοφόροι ἀπεστέλλοντο εἰς Γερμανίαν καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, καὶ τὰ ἀγγλικά ἐργοστάσια ἰδίως τὰ ἐν Βιρμιγγάμῃ ἐκέρδιζαν πολλὰ ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ μικροῦ τούτου καὶ ἀφηνόσ, τὰ νῦν ὅμως ἀπαραιτήτου καταστάτους ἀντικείμενου τοῦ ἐμπορίου.

Τί δὲ ἀπέγεινεν ὁ Βουργερ; Ἐὰν, ὡ ἀναγνώστα, ὁ συγγραφεὺς σοὶ διηγείτο μυθιστόρημά τι ἤθελεν ἐπὶ τέλους ἀνταμειβεῖ λαμπρῶς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνδρὸς καὶ πληρώσει τὸν ἄοικον καὶ φιλόπονον ἐφευρετὴν τιμῶν καὶ πλούτου. Ἡ πραγματικότης ὅμως οὐχὶ σπανίως ἀποκλίνει ἀπὸ τῶν κατὰ τὸ ἀνθρώπινον μέτρον καὶ τὴν ποιητικὴν δικαιοσύνην ἀποδιδόμενων ἀνταμοιβῶν ἢ τιμωριῶν.

Ἔτι περὶ τὰ τέλη τοῦ 1840 ἴσατο παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ταχυδρομείου τῆς Καινιοσθερίας γέρον ἐξηντηλέμος, ἐμπορευόμενος χαλυβδίνους γραφίδας καὶ κονδυλοφόρους, ἐξ οὗ οἱ ἐρχόμενοι εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἠγόραζον ἀπὸ εὐσπλαγχνίας. Ὁ γέρον ἐκεῖνος ἦτο ὁ ἐφευρετὴς τῶν πωλουμένων γραφίδων, ἐκ τῆς παραγωγῆς τῶν ὁποίων ἄλλοι μὲν ἐγένοντο ἑκατομμυριοῦχοι, αὐτὸς δὲ ἐκ τῆς μικρᾶς ἐκείνης πωλήσεως περὶ τὰ ἔσχατα τοῦ βίου του προσφύλαξεν ἑαυτὸν μόλις ἀπὸ τοῦ ἐκ τῆς πείνης θανάτου!

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ.)

**

Ὁ κατὰ τὸ 1875 ἀποθανὼν ἀντιπρόεδρος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν Ἐρρίκος Οὐίλσον ἐπηγγέλλετο ἐναλλάξ τὸν ποιμένα καὶ τὸν γεωργὸν μέχρι τοῦ δεκάτου πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ἄλλ' οὐχ ἤττον κατεγίνετο καὶ περὶ τὴν σπουδὴν. Ἀργότερον ἐπηγγέλλετο τὸν σκανδαλοποιόν. Τοσοῦτον δ' ἠῤδοκίμησεν, ὥστε

οἱ συμπολιταὶ του τὸν ἐξαπέστειλαν εἰς τὴν ἐν Οὐάσιγκτῶν Γερουσίαν τῆς Συμπολιτείας. Τῷ 1872 κατὰ τὴν δευτέραν ὑποψηφιότητα τοῦ στρατηγοῦ Γράντ ἐγένετο ἀντιπρόεδρος τῆς Δημοκρατίας!

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ

Ἐκ τῶν τοῦ Βικτωρος Οὐγκῶ.

Ἡ ποίησις ἔχει τρεῖς φάσεις, ὧν ἐκάστη ἀντιστοιχεῖ πρὸς μίαν ἐποχὴν τῆς κοινωνίας· τὴν ᾠδὴν, τὴν ἐποποιίαν καὶ τὸ δράμα. Οἱ πανάρχαιοι χρόνοι εἰσὶ λυρικοὶ, οἱ ἀρχαῖοι ἐπικοί καὶ οἱ νεώτεροι δραματικοί. Ἡ ᾠδὴ ἄδει τὴν αἰωνιότητα, ἡ ἐποποιία λαμπρύνει τὴν ἱστορίαν, τὸ δὲ δράμα ἀπεικονίζει τὸν βίον. Ὁ χαρακτὴρ τῆς πρώτης ποιήσεως εἶναι ἡ ἀφέλεια, τῆς δευτέρας ἡ ἀπλότης καὶ τῆς τρίτης ἡ ἀλήθεια. Ἡ ᾠδὴ τρέφεται ἐκ τοῦ ἰδανικοῦ, ἡ ἐποποιία ἐκ τοῦ μεγάλου, τὸ δράμα ἐκ τοῦ πραγματικοῦ. Ἡ τριπλῆ αὐτῇ ποίησις τέλος ἀπορρέει ἐκ τριῶν μεγάλων πηγῶν, τῆς Βίβλου, τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Σαίξπηρ.

Τοιαῦται εἰσὶν αἱ διάφοροι τῆς διανοίας ἐκδηλώσεις κατὰ τὰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Τοιαύτη ἡ τριπλῆ αὐτῆς μορφή, ἡ τῆς νεότητος, ἡ τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας καὶ ἡ τοῦ γήρατος. Εἴτε ἰδιαίτερος ἐκάστη φιλολογία ἐξετασθῆ, εἴτε πάντων τῶν ἐθνῶν ὁμοῦ, τὸ αὐτὸ παρουσιάζουσιν ἀποτελέσματα οἱ λυρικοὶ ποιηταὶ πρὸ τῶν ἐπικῶν καὶ οὗτοι πρὸ τῶν δραματικῶν. Ἐν Γαλλίᾳ ὁ Μαλέρβ πρὸ τοῦ Σαπελαίν, ὁ Σαπελαίν πρὸ τοῦ Κορνηλίου ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι ὁ Ὀρφεὺς πρὸ τοῦ Ὀμήρου, πρὸ τοῦ Αἰσχύλου ὁ Ὀμηρὸς ἐν τῇ Βίβλῳ ἡ Γένεσις πρὸ τῶν Βασιλειῶν, αἱ Βασιλεῖαι πρὸ τοῦ Ἰώβ ἢ, ὅπως ἐν εὐρυτέρῳ κύκλῳ ἐκθέσωμεν τὴν σειρὰν ταύτην πασῶν τῶν ποιήσεων, ἡ Βίβλος πρὸ τῆς Ἰλιάδος, ἡ Ἰλιάς πρὸ τοῦ Σαίξπηρ. Ἡ κοινωνία ἀληθῶς ἄδει πρῶτον ὁ τι ὄνειροπολεῖ, εἶτα διηγείται ὁ τι ἐπραξε, καὶ τέλος ἀπεικονίζει ὁ τι σκέπτεται.

Κ^ο Α.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΛΙΝΙΟΥ

Ὁ ἰκανώτατος καὶ χρηστὸς τῶν Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ Τραϊανὸς (98 ἕως 117 μ. Χ.), προσήνεχθη πρὸς τε τὴν ὅλην Ἑλλάδα καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας ἠπίως καὶ φιλανθρώπως, ὡς Πλίνιος ὁ νεώτερος, ὁ ὑπουργὸς καὶ φίλος αὐτοῦ, ἀρκοῦντως μαρτυρεῖ. Διεσώθη δηλ. ἡμῖν ἐπιστολὴ τις τοῦ Πλινίου, δι' ἧς οὗτος, ὡς ὑπουργός, δίδει ὁδηγίαν πρὸς τινα Μάξιμον, ἀποστελλόμενον ἐκτάκτως ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος εἰς Ἑλλάδα, ὅπως ῥυθμίσῃ καὶ ἐξομαλίσῃ τὴν κατάστασιν τῶν ἐνταῦθα ἐλευθέρων πολιτειῶν, ἐξ ὧν ἤσαν